सर्गः १० ऋष्यशृङ्गादयस्तस्य सन्तः सन्तानकाङ्क्षिणः। आरेभिरे जितात्मानः पुत्रीयामिष्टिमृत्विजः ॥४॥ तस्मिन्नवसरे देवाः पौलस्त्योपद्रुता हरिं। अभिजग्मुर्निदाघार्ताश्छायावृक्षमिवाध्वगाः ॥ ५ ॥ ते च प्रापुरुदन्वन्तं ववुधे चादि पूरुषः। अव्याक्षेपो भविष्यन्त्याः कार्य्यसिद्धे हि लक्षणं ॥ ६ ॥

ऋष्यशृङ्गेति। ऋष्यशृङ्गस्तन्नामा मुनिरादिर्मुख्यो येषां ते ऋत्विजो याजकास्तस्य दशरथस्य पुत्रीयां पुत्रनिमित्तामिष्टिं कर्मविशेषमारेभिरे आरब्धवन्तः किं० कुर्व्वन्तः जितात्मानो जितान्तःकरणाः सन्तः किं० तस्य सन्तानमपत्यं काङ्क्षन्तिदृच्छन्ति तस्य ॥ ४॥ तस्मिन्निति। तस्मिन्नवसरे देवा हरिं विष्णुमभिसंमुखं जग्मुः किं० देवाः पौलस्त्येन रावणेनोपद्रुता उपद्रुताः केकमिव अध्वगाः पथिकाच्छाया प्रधानं वृक्षमिव किं० अध्वगाः निदाघेनघर्म्मेणार्त्ताः पीडिताः ॥५॥ तेचेति। तेचदेवा उदन्वन्तं समुद्रं प्रापुः आदिपुरुषो विष्णुश्च ववुधे योगनिद्रां जहौगमन प्रतिबोधयोरविलम्बार्थौ चकारौ हि यतोऽव्याक्षेपोऽविलम्बोभविष्यन्त्याः कार्य्यस्य सिद्धेर्लक्षण मनुमापकः ॥ ६ ॥